

1850, istedetfor 11te Juni 1850, hvorved altsaa Noget af disse 90,000 Rbd. vilde bespares. Men, selv forudsat, at dette ikke skeer, og at som Følge heraf samtlige Creditbeviser give Rente fra 11te Juni 1850 af at regne, saa troer jeg dog, at man maa vel vogte sig for at troe, at disse 90,000 Rbd. soin tilsyneladende kunne bespares ved Uendringsforslagets Antagelse, virkelig bespares for Statskassen. Jeg veed det nemlig af Erfaringer, jeg gjorde i forrige Aars Begyndelse; hvor jeg maatte stille mine Beregninger efter den Forudsætning, der laa til Grund for Finantsforslaget af December 1848. Jeg maatte gaae ud fra den Forudsætning dengang, at der i Aarets Slutning vilde blive en væsentlig Deel af Krigsministeriets Udgifter, som maatte være at dække ved Creditbeviser. Jeg drog derfor Omhu for, at Krigsministeriet fastsatte ved Auktion Betalingen i Creditbeviser, deels strax, deels ved Aarets Slutning, og det var af en ikke uvæsentlig Forskjel, om der blev stipuleret Betaling contant eller i Creditbeviser, og jeg troer, at denne Forskjel vilde have været endnu større i det Dieblif, at Creditbevisernes Rente havde været mindre. Det er meget vanskeligt at opstille noagtige Beregninger over, hvilken Indskydelse en Rente, der hænger ved Creditbeviser, kan have, det er i visse Maader aldeles umuligt, og det ligger deri, at det ikke er gjørligt og vil aldrig blive gjørligt at analysere, hvori egentlig den offentlige Credit bestaaer. Naar jeg har troet, at man kunde gaae ind paa et saadant Forslag som det, Udvalget har ønsket, at Krigsskatten ikke skulde udredes fuldt i dette Aar, saa har det været i Tillid til, at en Deel af Krigsskatten kunde anteciperes ved Hjælp af Creditbeviser, og dette er igjen i Tillid til, at disse Creditbeviser blev, som de eengang ere bekjendte her tillands, og at man altsaa kunde benytte de Erfaringer med Hensyn til disse Creditbeviser, som allerede havdes fra Fortiden. Vil man nu gaae hen og forandre disse Creditbevisers Egenheder ved at gjøre Renten lavere, saa er det for det Første meget uvist, om Statskassen virkelig bespares Noget derved; det kan let være, at dens Udgifter vilde blive større, at Udgifterne f. Ex. til Militair-Statens Fornøden-

heder blive forøgede; men, selv om det ikke skeete, saa vilde det i alt Fald dog være et Spørgsmaal, om man kunde anvende Creditbeviser til saadanne Betalinger, hvorved Statskassen ikke umiddelbart tabte, f. Ex. ved Udbetalinger af Embedsmænds Gager, Pensioner o. s. v., idet det jo i saa Fald for dem, der maatte modtage dem med en ringere Rente, og som en Følge deraf, maafee til en ringere Cours, vilde blive et Tillæg til Krigsskatten. Dette er ogsaa bestemt blevet fremhævet under Rigsforsamlingen i 1848—49, da den daværende Finantsplan var under Forhandling. Overhovedet maa jeg ansee den paataente Forandring i den heromhandlede Henseende meget mislig, og jeg vil aldrig kunne paatage mig Ansvar for, at skaffe Creditbeviserne en taalelig Cours, og at anvende dem saaledes, at den offentlige Credit og den Private ikke lider Skaar derved; saasnart man formindsker Renten. Jeg maa saaledes paa Finantsministeriets Vegne bestemt erklære mig imod, at dette Uendringsforslag antages.

Ordføveren: Efterat den høitærede Finantsminister har udtalt sig imod Uendringsforslaget under Nr. 29, kunde jeg tilbageholde, hvad jeg ellers havde troet at maatte fremføre derimod, isald der ikke endnu var et Par Grunde, som jeg har savnet i Finantsministerens Foredrag. For det Første troede jeg, at man maatte gjøre opmærksom paa, at naar man udgiver Papiirer med 2 pCt. Rente, imod at man tidligere har udgivet dem med 4 pCt. Rente, saa maa der dog et Sted afstedkommes et Tab, naar Rentefodens Høide i Almindelighed er den samme i den ene og i den anden Periode. Der maa altsaa et Sted tabes; naar det nu er saaledes, som den høitærede Finantsminister har bemærket, at for en stor Deel Creditbeviserne anvendes til Betaling af de Gjenstande, som Staten kjøber, og naar disse Gjenstande maae betales høiere med et slettere Papiir, end naar Betalingen skeer med et bedre, saa er det Staten selv, som lider Tabet. Dette forekommer mig at være uimodsigeligt. For en anden Deel udgives disse Creditbeviser til dem, der have faste Lønninger, og til dem, der have Renter at have af Staten; det er to Classer, som allerede ere ram-